

Kaipauksen rannat

Säv. ja san. Jukka Salminen

Em F#° B7 Em

Ki-vi ja ve-si, tai-vas ja maa. Kai-pauk-sen ra-jaan saa a-set-taa

C G Am B7

ih-mi-nen mie-len-sä, kat-seen-sa-kin, as-tu-a uu-teen ar-ka-na-kin.

Em F#° B7 Em

Tur-vas-sa tuu-len kuin lin-tu-nen o-mal-la saa-rel-la le-väh-tä-en

C G Am A#° B7sus4

löy-si hän voi-man ja us-kal-luk-sen. Löy-si hän ra-jan-sa, sen rik-ko-en.

B7 G D B7 Em

Tun-te-mat-to-maan käy uu-si tie. Hal-ki var-jo-jen se hän-tä vie. Ei-li-mat-to-maan vain as-tu-en löy-tää hui-put hän sy-vyyk-si-en. Uskal-

C G D7

nen taak-se jää-köön. Huo-mi-nen jo tul-la
lus voi-man an-taa. Aa-mu uu-si sa-ras-

1. Em D7 2. Em

saa. Tun-te-taa.

2. Myrsky ja tyven, päivä ja yö.
Vapisee varjot, kun sydän lyö.
Hetki on ihmisen koittanut nyt,
murtunut pinta, maa jäätynyt.
Huuto kuin kuikan kutsuna soi:
levitä siipesi, ne kantaa voi.
Tuuleen kun lennähdät, maa vavahtaa.
Kaipauksen rannat ne sua odottaa.

Tuntemattomaan...